

El món polític, social, educatiu i cultural lamenta en bloc la mort del periodista i gran divulgador Carles Capdevila

Sempre amatenent

Valèria Gaillard
BARCELONA

Divendres de dol. Carles Capdevila, periodista, guionista i divulgador, va morir dijous al vespre als 51 anys víctima d'un càncer que li havien diagnosticat el 2015. Les xarxes socials anaven plenes ahir de missatges de condol procedents de persones d'horitzons molt diversos, perquè Capdevila es va guanyar el respecte i l'estima no només dels periodistes, sinó també de persones dels diversos àmbits que va tractar en els seus articles. Se'l recorda com una persona amb sentit de l'humor, afable i, sobretot, amb una gran capacitat per escoltar i abordar les coses que importen a la vida. A més, va mostrar un gran coratge quan va fer pública la seva malaltia, que mai va ocultar.

I és que Carles Capdevila no era un periodista qualsevol. Va compaginar els estudis de periodisme amb els de filosofia en una època, els anys noranta, en què per la facultat de

la Universitat de Barcelona corrien estudiants com ara Ada Colau, actual alcaldessa de Barcelona –que ahir va piular a Twitter: “Amb el teu record, cridarem sempre «visca la vida»–, i Marina Garcés, filòsofa i assagista.

Carles Capdevila i Plandiura va néixer el 13 d'agost del 1965 als Hostalets de Balenyà (Osona). Periodista inquiet i enèrgic, va desenvolupar una carrera polifacètica que el va dur a treballar en diversos mitjans de comunica-

ció, tant en premsa escrita com en ràdio i televisió. També va fer de corresponent dos anys a Nova York per a l'*Sport*, una experiència que va retratar a *Nova York a la catalana* (1996). Va escriure en diaris com l'*Avui*, *El Periódico* i *El 9 Nou*, i a la ràdio va participar en programes de Catalunya Ràdio i la Cadena SER, mentre que en televisió va treballar per a TV3 en els programes *Alguna pregunta més* (APM) i *Malalts de tele*.

El 2010 va fundar el diari *Ara*, que va dirigir durant cinc anys, fins que li van diagnosticar la malaltia. Pare de quatre fills, que va tenir amb la també periodista i directora del digital *Catorze.cat* Eva Piquer, Carles Capdevila va dur a terme una gran tasca divulgativa en el terreny de l'educació, sempre des d'un punt de vista humorístic i desacomplexat. Va ser director i presentador del programa *Eduqueu les criatures*, de Catalunya Ràdio (2006-2010), i va escriure diversos títols de temàtica pe-

dagògica com ara *Criatura i companyia*, premi Pere Quart d'humor i sàtira (1999), i *Parir amb humor* (2016), en què abordava de manera divertida l'embaràs, el part i la primera etapa de la paternitat i la maternitat.

En el vessant filosòfic, va recollir entrevistes que va fer a diversos pensadors a *Entendre el món. Converses amb onze pensadors contemporanis* (2015), però segurament el llibre més personal va ser el darrer, *La vida que aprenc* (2017). Aquí va fer, en una mena de testament ideològic, una selecció de 130 articles dels més de 2.000 que va es-

Carles Capdevila, en una imatge presa el 16 de maig del 2017 ■ EFE / ANDREU DALMAUADÉ

criure durant la seva vida professional dedicats als temes que més interessaven, com l'educació, el periodisme i el voluntariat. Va ser el més venut per Sant Jordi en l'apartat de no-ficció en català. Capdevila va obtenir diversos reconeixements per la seva feina, com el Ciutat de Barcelona 2015 en la categoria de mitjans de comunicació, per la seva defensa de l'educació, i el Premi Nacional de Comunicació, en la categoria de premsa, que li va atorgar el 2016 la Generalitat pel seu “gran sentit de l'ètica i de la dignitat” en la direcció de l'*Ara*.

Entre les múltiples veus que ahir van expressar el seu consternament a les xarxes, hi ha la del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que li va agrair el seu “mestratge”; la del vicepresident del govern, Oriol Junqueras –“sempre seràs amb nosaltres”–, i la de la consellera d'Ensenyament,Meritxell Ruiz, que va agrair “la seva implicació en l'educació i el fet d'haver-ne parlat als mitjans amb tanta professionalitat, passió, humanisme i estima”.

El comiat tindrà lloc avui a les 12 hores a la pista dels Hostalets de Balenyà, la seva ciutat natal, en una cerimònia que es vol que sigui íntima i familiar. ■

Entre les múltiples veus que ahir van expressar el seu consternament a les xarxes, hi ha la del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que li va agrair el seu “mestratge”; la del vicepresident del govern, Oriol Junqueras –“sempre seràs amb nosaltres”–, i la de la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, que va agrair “la seva implicació en l'educació i el fet d'haver-ne parlat als mitjans amb tanta professionalitat, passió, humanisme i estima”.

El comiat tindrà lloc avui a les 12 hores a la pista dels Hostalets de Balenyà, la seva ciutat natal, en una cerimònia que es vol que sigui íntima i familiar. ■

Mirador

Gemma Busquets

El comunicador humanista

Carles Capdevila era un periodista atípic. Amb la seva singularitat en l'exercici de la professió –Jordi Évole li donava ahir les gràcies “per haver demostrat que aquest no és un ofici per a cínics”– hi tenen molt a veure la ironia i l'humor amb què va construir part d'una etapa professional, la de guionista a *Malalts de tele* (1998-2000) i com a director i presentador d'*Alguna pre-*

gunta més, a *El matí de Catalunya Ràdio* (2000-2007), del qual posteriorment va crear la versió televisiva per a TV3 amb l'APM (2004-2008). Amb l'humor es diuen moltes veritats, en aquest ofici. La ironia és, però, un gènere arriscat. Es riu i es fa reflexionar. I es connecta amb l'audiència. Així neix l'empatia i la figura del comunicador. La mirada periodística de Carles Capdevila era la d'aquesta

actitud vital “El to irònic, el bon humor, és el que faig servir a la vida”, explicava en una de les seves últimes entrevistes, a l'abril.

Capdevila era un comunicador i a partir d'*Eduqueu les criatures* (2006-2010), a la ràdio, i *Qui els va parir* (2008), a la tele, va emprendre una tasca divulgadora en el camp de l'educació, a través de conferències i xerrades, fent sobresortir el perfil humanista d'un

director de diari que escrivia articles com *Petons d'una mare* o sobre la gent “a qui li brillen els ulls”: “Quedaria cada dia amb algú que té un somni. I trobo cada dia més gent amb els ulls tristos a les seves feines.”

A Carles Capdevila li brillaven els ulls. En una de les últimes converses amb Antoni Bassas, explicava que li agradava escriure, perquè volia ser útil i ser llegit,

i, si ho feia des del cor, arribava al cor. En els seus articles, Capdevila parlava de veritats íntimes, de por i de plorar, i sobre aquest despullament personal a través de les pàgines d'un diari, deia el següent: “Hi ha periodistes que volen influir en el govern, canviar ministres... a mi m'interessa molt més influir en la persona, que es llevi més contenta, se senti més compresa o menys sola.”